

ADRIANNA TUŁODZIECKA

TAJEMNICA PRZEDSIĘBIORSTWA OCHRONA NA GRUNCIE USTAWY O ZWALCZANIU NIEUCZCIWEJ KONKURENCJI

1. UWAGI WSTĘPNE

Jednym z podstawowych czynników stanowiących o konkurencyjności przedsiębiorstwa na rynku jest jego innowacyjność, na którą wpływ ma zarówno wykorzystywana przez dany podmiot wiedza techniczna, jak i ta dotycząca struktury organizacyjnej¹. Informacje te, ze względu na newralgiczne znaczenie dla przedsiębiorstw, których są własnością, często mają charakter poufny i niezbędne jest stosowanie mechanizmów mających na celu zapobieganie ich przejęciu. Polski ustawodawca, dostrzegając tę potrzebę, rozwiązał ją na poziomie legislacyjnym przez wprowadzenie instytucji tajemnicy przedsiębiorstwa, chronionej na różnych płaszczyznach i w ramach różnych gałęzi prawa.

Niniejszy artykuł stanowi próbę związłego przedstawienia instytucji tajemnicy przedsiębiorstwa na tle normujących ją przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji². Koncentracja na tym akcie prawnym wy-

ADRIANNA TUŁODZIECKA – doktorantka Katedry Praw Człowieka, Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II; adres do korespondencji: Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin; e-mail: a.tulodziecka@wp.pl

¹ E. N o w i Ń s k a, M. d u V a l l, *Komentarz do ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*, Warszawa: Lexis Nexis 2008, s. 136 oraz powołana tam literatura; A. M i c h a - l a k, *Deliktowa i kontraktowa ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa – zagadnienia materialnoprawne (cz. I)*, „Prawo Spółek” 2003, nr 11, s. 29.

² Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z dnia 16 kwietnia 1993 r. (dalej cyt. UZNK), tekst jedn. Dz. U. z 2003 r., nr 153, poz. 1503 ze zm.

nika z jego kluczowego dla omawianego zagadnienia charakteru, bowiem zamieszczając naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa w katalogu czynów nieuczciwej konkurencji, ustawa definiuje ją i określa jasne ramy jej ochrony.

2. POJĘCIE TAJEMNICY PRZEDSIĘBIORSTWA

Dla określenia ram ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa konieczne jest jej jasne zdefiniowanie. Na gruncie prawa polskiego definicja ustawowa zamieszczona została w art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zgodnie z którym stanowią ją nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje mające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Definiując tajemnicę przedsiębiorstwa, nie sposób pominąć obowiązującego Polskę porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej³. Choć porozumienie to nie posługuje się sformułowaniem „tajemnica przedsiębiorstwa”, chroniona na gruncie jego art. 39 informacja nieujawniona co do istoty odpowiada unormowaniu UZNK. Zgodnie z art. 39 porozumienia TRIPS państwa strony mają obowiązek ochrony informacji nieujawnionej, które to pojęcie zostało doprecyzowane w ust. 2 omawianego przepisu. Rozumie się pod nim poufną informację, której wartość handlowa wynika z jej poufności, i która pozostaje w sposób zgodny z prawem pod kontrolą osoby prawnej i fizycznej. Konieczne jest również, aby osoby fizyczne i prawne, pod których kontrolą pozostaje dana informacja, podjęły działania dla utrzymania poufności tychże informacji. Powyższe znamiona muszą zostać spełnione, aby wymienione podmioty miały – na gruncie postanowień porozumienia TRIPS – możliwość zapobiegania ujawnianiu tak zdefiniowanych informacji nieujawnionych.

W doktrynie zadawano sobie pytanie, czy art. 39 porozumienia TRIPS może być stosowany bezpośrednio, co wynika z niejednolitego charakteru norm zawartych w porozumieniu TRIPS, z których nie wszystkie są normami samowykonalnymi. Uzasadniony wydaje się pogląd, że konstrukcja przepisu

³ Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, podpisane w Marrakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. (dalej cyt. porozumienie TRIPS), Dz. U. z 1996 r., nr 32, poz. 143, załącznik.

art. 39 ust. 1 i 2 pozwala na jego bezpośrednie zastosowanie. Znamienia samowykonalności nie posiada natomiast art. 39 ust. 3 porozumienia TRIPS⁴.

Katalog informacji chronionych UZNK jest katalogiem otwartym – przesłankami kluczowymi dla stwierdzenia, czy informacja podlega ochronie, są przesłanki jej wartości gospodarczej oraz poufności. Pojęcie tajemnicy przedsiębiorstwa należy analizować w szczególności w odniesieniu do tych dwóch konstytuujących je cech.

Przesłanka wartości gospodarczej została wprowadzona do ustawy nowelizacją z dnia 5 lipca 2002 r., do którego to momentu zawarty w art. 11 katalog kategorii informacji uznawano za zamknięty⁵. Jednocześnie przyjmuje się, że nowela ta wprowadziła do ustawy ujednoznacznienie wymogu wartości gospodarczej⁶. Porozumienie TRIPS już wcześniej stawiało wymóg posiadania przez informację wartości handlowej.

Obok poufności wymienia się jeszcze dwie dodatkowe, precyzujące przesłanki, które muszą zostać spełnione przez informację, aby mogła zostać objęta ochroną na gruncie UZNK – musi być poufna, musi nie zostać ujawniona oraz musi być w odpowiedni sposób zabezpieczona⁷.

Przesłanka poufności jest – z samej swej natury – kluczowa dla koncepcji tajemnicy przedsiębiorstwa. Ma ona szczególne znaczenie – o ile bowiem przesłanka wartości sprowadza się do kwestii wyceny danej informacji, o tyle stwierdzenie, czy była ona poufna, wymaga rozważenia szeregu okoliczności. Przesłanki nieujawnienia oraz zabezpieczenia są pochodnymi przesłankami poufności, koniecznymi dla zachowania poufnego charakteru informacji i wynikającymi bezpośrednio z jej charakteru – aby pozostać poufnymi, informacje nie mogą zostać ujawnione i muszą być odpowiednio zabezpieczone. Stosowanie zabezpieczeń stanowi niejako przejaw woli przedsiębiorcy do utrzymania informacji w tajemnicy.

Przez poufność, najogólniej rzecz ujmując, rozumie się sytuację, w której informacja nie została podana do publicznej wiadomości, przy czym nie musi

⁴ A. M i c h a l a k, *Ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa. Zagadnienia cywilnoprawne*, Kraków: Zakamycze 2006, s. 48 n.; N o w i Ń s k a, du V a l l, dz. cyt., s. 136.

⁵ Ustawa z dnia 5 lipca 2002 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, Dz. U. z 2002 r., nr 126, poz. 1071. Nowela ta usunęła również obowiązujący wcześniej wymóg stwarzania przez naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa zagrożenia dla istotnych interesów przedsiębiorcy.

⁶ M i c h a l a k, *Deliktowa i kontraktowa*, s. 32.

⁷ A. M i c h a l a k, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. M. Zdyb, M. Sieradzka, Warszawa: Wolters Kluwer 2011, s. 309.

ona być powszechnie znana, gdyż dla spełnienia warunku ujawnienia wystarczające będzie, że jest ona łatwo dostępna⁸. Na gruncie art. 39 ust. 2 porozumienia TRIPS za jawną można uznać informację, która jest łatwo dostępna dla osób normalnie zajmujących się tym rodzajem informacji – które to rozwiązanie można odnieść także do unormowań art. 11 UZNK⁹. Powszechność i dostępność informacji należy rozpatrywać w odniesieniu do całego świata – w literaturze wskazuje się, że w społeczeństwie informacyjnym niecelowe byłoby ograniczanie badania zaistnienia omawianej przesłanki do rynku geograficznego, na którym działa dane przedsiębiorstwo¹⁰. Informacje chronione tajemnicą przedsiębiorstwa niejednokrotnie mają charakter zbiorczy i składają się z zespołu wiadomości – aby stracić przymiot poufności, zespół ten musi być powszechnie znany w całości lub też w części dotyczącej istoty objętego tajemnicą rozwiązania, wystarczającej, aby na jej podstawie można było odtworzyć jego całość, niezależnie od tego, czy jest to rozwiązanie techniczne, technologiczne czy organizacyjne. Pogląd ten znalazł uzasadnienie w orzeczeniu Sądu Najwyższego¹¹ z 28 lutego 2007 r., w którym SN stwierdził, że jawność informacji dotyczących poszczególnych części urządzenia nie przesądza o braku poufności całego zespołu wiadomości dotyczących danego produktu¹².

O ile nieujawnienie jest warunkiem koniecznym utrzymania przez informację statusu tajemnicy przedsiębiorstwa, zawsze musi istnieć krąg osób, którym informacja ta jest znana. Do kręgu tego zaliczyć trzeba nie tylko pracowników i robotników przedsiębiorcy, którym dana wiedza jest potrzebna do wykonywania obowiązków, ale także inne osoby, których wtajemniczenie przedsiębiorca uznaje za konieczne w toku działalności przedsiębiorstwa, co jednak nie ma wpływu na utratę przez tajemnicę przedsiębiorstwa jej poufnego charakteru¹³. Konieczne jest natomiast, aby – zgodnie z normą art. 39

⁸ Tamże, s. 310.

⁹ S. Sołtysiński, S. Gogulski, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. J. Szwaja, Warszawa: C. H. Beck 2013, s. 455.

¹⁰ Tamże; Michalak, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Zdyb, Sieradzka, s. 310. Odmienny pogląd reprezentują Nowińska i du Vall, dz. cyt., s. 140.

¹¹ Dalej cyt. SN.

¹² Wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2007 r., V CSK 444/06, system informacji prawnej Lex nr 449836.

¹³ Wyrok Sądu Najwyższego z 3 października 2000 r., I CKN 304/00, system informacji prawnej Lex nr 45342.

ust. 2 porozumienia TRIPS – przedsiębiorca utrzymywał kontrolę nad informacją, a w tym kontekście nad liczbą i charakterem osób mających dostęp do określonych informacji¹⁴.

Stanowiące kolejny element definicji tajemnicy przedsiębiorstwa podjęcie działań w celu utrzymania poufności informacji podlegającej ochronie musi odbywać się zarówno przez stosowanie odpowiednich rozwiązań fizycznych, jak i prawnych. Środki fizyczne obejmują m.in. monitoring, zabezpieczenie dostępu do pomieszczeń i dokumentacji oraz ochronę sieci informatycznych¹⁵. Do środków prawnych zalicza się głównie klauzule poufności w umowach o pracę, kontraktach, zastrzeżenia o poufności w dokumentach wewnętrznych, zakazy konkurencji oraz stosowanie odpowiednich procedur mających na celu utrzymanie tajemnicy¹⁶. Niezależnie od konkretnych sposobów stosowanych w danym przedsiębiorstwie, istotą omawianych działań jest stworzenie warunków, w których dla zapoznania się z chronioną przez przedsiębiorcę informacją osoby trzecie będą musiały najpierw pokonać stosowane przez niego zabezpieczenia¹⁷. Konieczne jest również zachowanie wspomnianego wyżej elementu kontroli nad informacją i stworzenie w ramach danego przedsiębiorstwa spójnego systemu ochrony danych traktowanych jako poufne – fizyczne i prawne środki powinny się uzupełniać, choć w doktrynie wskazuje się, że w stosunku do zabezpieczeń o charakterze fizycznym środki prawne mają charakter pomocniczy¹⁸.

Omawiając przesłankę poufności, warto zwrócić uwagę na kwestię inżynierii wstecznej, czyli *reverse-engineering*, mającą kluczowe znaczenie dla innowacyjności. Jak wskazuje nazwa, jest to proces zdobywania informacji na temat produktu za pomocą analizy jego konstrukcji. Zasadniczo taki sposób pozyskiwania danych technicznych uznawany jest w doktrynie za zgodny z prawem i zasadami uczciwej konkurencji, jednak wskazuje się również na coraz popularniejszą, zwłaszcza na gruncie prawa autorskiego, tendencję do zakazywania przełamывania technicznych zabezpieczeń towarów ucieleśniają-

¹⁴ M i c h a l a k, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Zdyb, Sieradzka, s. 313.

¹⁵ N o w i ŋ s k a, d u V a l l, dz. cyt., s. 139.

¹⁶ Tamże, s. 139; M i c h a l a k, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Zdyb, Sieradzka, s. 315.

¹⁷ P. B o g d a l s k i, *Tajemnica przedsiębiorstwa – zagadnienia konstrukcyjne*, „Monitor Prawniczy” 1997, nr 6, s. 229.

¹⁸ M i c h a l a k, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Zdyb, Sieradzka, s. 315.

cych dobra niematerialne¹⁹. Nie zmienia to jednak faktu, że, jak wskazuje A. Michalak, skoro uzyskanie prawa bezwzględnego w postaci patentu stanowi rekompensatę za ujawnienie istoty chronionego rozwiązania, utrzymanie się poufności informacji po wprowadzeniu produktu na rynek tylko ze względu na zastosowanie jakiegoś rodzaju zabezpieczeń mogłoby zostać uznane za nieuzasadnione z aksjologicznego i normatywnego punktu widzenia²⁰. Dodatkowo w literaturze wskazuje się również, że zawarte w umowie zakazy *reverse-engineering* mogą zostać uznane za ważne w sytuacji, w której strony mają realną możliwość negocjacji warunków umowy, a w przypadku zawieranych obecnie masowo adhezyjnych umów licencyjnych dotyczących oprogramowania komputerowego, ważność należy oceniać przede wszystkim biorąc pod uwagę, czy klient miał możliwość łatwego zapoznania się z warunkami umowy, a po zapoznaniu się z nimi – odstąpienia od niej lub zapobieżenia zostaniu licencjobiorcą²¹.

Analizując pojęcie tajemnicy przedsiębiorstwa, nie sposób nie wspomnieć o Kodeksie cywilnym²². Tajemnice przedsiębiorstwa zostały wymienione jako jeden ze składników przedsiębiorstwa w art. 55ą KC, a biorąc pod uwagę zastosowanie tożsamej nomenklatury, uzasadniony wydaje się pogląd, że pojęcie to jest tożsame z tym zastosowanym w art. 11 ust. 4 UZNK²³.

Ze względu na majątkowy charakter tajemnicy przedsiębiorstwa przyjmuje się, że jej ochrona na podstawie przepisów o ochronie dóbr osobistych jest możliwa pośrednio, za pomocą w szczególności dobra, którym jest tajemnica korespondencji, obejmująca wszystkie sposoby pośredniego komunikowania się, jeżeli taka szeroko pojęta korespondencja jest nośnikiem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa i przy założeniu, że nadawca wiadomości zastrzegł dla niej charakter poufny²⁴. Podobną rolę spełnia także dobro, jakim jest „sfera prywatności” osoby prawnej. Zgodnie z art. 43 KC, do ochrony dóbr osobistych osób prawnych stosuje się odpowiednio przepisy

¹⁹ Tamże, s. 311.

²⁰ M i c h a l a k, *Ochrona*, s. 127.

²¹ S o ł t y s i ń s k i, G o g u l s k i, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Szwaja, s. 476 n.

²² Ustawa z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (dalej cyt. KC), Dz. U. z 1964 r., nr 16, poz. 93 ze zm.

²³ M i c h a l a k, *Ochrona*, s. 144 oraz powołana tam literatura, odmiennie: E. T r a p l e, *Ochrona informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa w ZNKU a ochrona tajemnic ujawnionych w trakcie negocjacji*, „Monitor Prawniczy” 2003, nr 21, dodatek, s. 9.

²⁴ M i c h a l a k, *Ochrona*, s. 315 n.

o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych. Wydaje się, że katalog dóbr osobistych osób prawnych nie jest tożsamy z katalogiem dóbr osobistych osób fizycznych, także tych będących przedsiębiorcami, co wynika zarówno z brzmienia art. 43 KC, jak i z odmiennego charakteru obu tych osobowości. Podobnie jak w przypadku osób fizycznych, katalog dóbr osobistych osoby prawnej nie jest zamknięty, a prawo chroni całą sferę, dzięki której osoba prawna funkcjonuje jako odrębny byt prawny²⁵. Wskazuje się także, że przepisy dotyczące dóbr osobistych można w drodze analogii stosować także do jednostek organizacyjnych z art. 33a KC, choć ochrona w tym przypadku może skupić się na osobach tworzących taką jednostkę – jak wspólnicy spółki cywilnej – albo też na osobie, którą jednostka tworzy, jak wydział szkoły wyższej²⁶. W przypadku osób prawnych możemy mówić o ochronie renomy, firmy czy nietykalności pomieszczeń, a wszystkie te dobra pośrednio mogą służyć także ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa²⁷. Podwójna ochrona na gruncie przepisów obu ustaw ma znaczenie w szczególności w przypadku zaistnienia zagrożenia naruszeniem tajemnicy przedsiębiorstwa zawartej w objętej ochroną korespondencji. Możliwe jest kompatybilne stosowanie obu ustaw w sytuacji, gdy istnieje zagrożenie popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji – UZNK nie jest stosowane, gdy do naruszenia jeszcze nie doszło, jednak takie roszczenie o zaniechanie jest kompatybilne na gruncie UZNK i KC, jeżeli przyjmie się, że art. 439 KC może być stosowany w przypadku zagrożenia czynem nieuczciwej konkurencji²⁸.

Warto również wspomnieć o art. 72a KC, w którym na strony negocjacji nakłada się obowiązek nieujawniania, nieprzekazywania i niewykorzystywania informacji ujawnionych przez drugą stronę negocjacji w ich toku z zastrzeżeniem poufności. W tym przypadku zatem dla zdefiniowania poufnego charakteru informacji nie ma znaczenia ich treść, a jedynie spełnienie formalnego warunku w postaci dokonania odpowiedniego zastrzeżenia przy ujawnianiu danych informacji.

²⁵ J. F r a c k o w i a k, *Osoby prawne*, [w:] *System prawa prywatnego*, t. 1: *Prawo cywilne – część ogólna*, red. M. Safjan, Warszawa: C. H. Beck 2007, s. 1079.

²⁶ Tamże.

²⁷ Z. R a d w a ń s k i, *Prawo cywilne – część ogólna*, Warszawa: C.H. Beck 2007, s. 189.

²⁸ M i c h a l a k, *Ochrona*, s. 317.

3. ZAKRES OCHRONY TAJEMNICY PRZEDSIĘBIORSTWA NA GRUNCIE USTAWY O ZWALCZANIU NIEUCZCIWEJ KONKURENCJI

W polskiej doktrynie kwestią sporną pozostaje charakter prawa do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. Jakkolwiek przyjęło się, że UZNK opiera się na modelu odpowiedzialności deliktowej, brak jest zgody co do tego, czy jest to model odpowiedni również w przypadku art. 11 UZNK. Część przedstawicieli doktryny opowiada się za koncepcją, zgodnie z którą dysponentowi informacji poufnej przysługuje prawo podmiotowe do tajemnicy przedsiębiorstwa, podczas gdy część przychyliła się do tezy, iż przedsiębiorcy przysługuje jedynie wyłączność korzystania z danej informacji pozostająca pod ochroną przepisów deliktowych²⁹. Ze względu na konstrukcję przepisu art. 11 UZNK słuszny wydaje się pogląd, zgodnie z którym przepis ten przyznaje prawo podmiotowe do tajemnicy przedsiębiorstwa. Znamienne jest tutaj znaczenie bezprawności, ponieważ czynów wymienionych w ust. 1 art. 11 UZNK nie rozpatruje się pod kątem winy sprawcy, a jedynie ich sprzeczności z prawem lub dobrymi obyczajami³⁰.

Podmiotem uprawnionym do tajemnicy przedsiębiorstwa jest przedsiębiorca, rozumiany zgodnie z definicją zawartą w art. 2 UZNK, to jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która prowadząc, choćby ubocznie, działalność zarobkową lub zawodową, uczestniczy w działalności gospodarczej. Choć w prawie polskim nie istnieją regulacje dotyczące zasad nabywania prawa do tajemnicy przedsiębiorstwa, w literaturze wskazuje się, że może być ono pierwotne – przez wygenerowanie informacji poufnej, jak i pochodne – przez jej nabycie od innego podmiotu³¹.

²⁹ Za koncepcją prawa podmiotowego opowiadają się, m.in.: M i c h a l a k, *Ochrona*, s. 152 n.; S o ł t y s i ń s k i, G o g u l s k i, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Szwaja, s. 460 n.; E. W o j c i e s z k o - G ł u s z k o, *Ochrona prawna know-how w prawie polskim na tle prawnoporównawczym*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace z Wynałazczości i Ochrony Własności Intelektualnej” 2002, z. 81, s. 74-78. Za modelem deliktowym opowiedziała się m.in. U. P r o m i ń s k a, *Wprowadzenie do prawa własności przemysłowej*, [w:] *Prawo własności przemysłowej*, red. U. Promińska, Warszawa: Difin 2004, s. 24.

³⁰ Szerzej M i c h a l a k, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Zdyb, Sieradzka, s. 320 n.

³¹ Tamże, s. 323. Szerzej odnośnie do kwestii związanych z nabyciem prawa do tajemnicy przedsiębiorstwa, w szczególności problemów związanych z twórczością pracowniczą, zob. także: S o ł t y s i ń s k i, G o g u l s k i, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*.

Brak jest w doktrynie zgody co do kręgu adresatów zakazów zawartych w art. 11 UZNK. Wymienia się trzy podstawowe koncepcje – pierwszą, zgodnie z którą adresatami są wszyscy, którzy mogą potencjalnie naruszyć tajemnicę przedsiębiorstwa, drugą, według której jedynie przedsiębiorca może być pozwany z art. 11, oraz trzecią, w myśl której poza przedsiębiorcami adresatami takimi są jedynie pracownicy i osoby wymienione w art. 11 ust. 2 ustawy³². Na gruncie UZNK najbardziej uzasadniony wydaje się pierwszy pogląd. Pracowników, poza art. 11 UZNK, obowiązuje także Kodeks pracy³³, zgodnie z którym (art. 100 § 2 pkt. 4 KP) są oni zobowiązani do zachowywania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę. Jednocześnie art. 100 pkt 5 KP zobowiązuje pracownika do przestrzegania tajemnic zawartych w odrębnych przepisach, przez które rozumie się, poza tajemnicą przedsiębiorstwa, głównie tajemnice zawodowe, chronione przez ustawy dotyczące poszczególnych profesji³⁴. W literaturze wskazuje się, że wiadomości powinny być udostępniane pracownikom tylko w takim zakresie, w jakim są im niezbędne do wykonywania ich obowiązków służbowych³⁵. W ust. 2 art. 11 UZNK został na pracowników nałożony obowiązek zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa przez trzy lata po ustaniu stosunku pracy, a w przypadku osób wykonujących pracę na innej podstawie, po ustaniu tychże stosunków, jeżeli umowa nie stanowi inaczej lub ustał stan tajemnicy. Jest to zrozumiałe, biorąc pod uwagę fakt, że to pracownik ma największe możliwości, aby tajemnicę przedsiębiorstwa ujawnić³⁶. Problemy stwarza natomiast rozróżnienie stanowiącego tajemnicę przedsiębiorstwa poufnego *know-how* od umiejętności i wiedzy pracownika, nabytego w toku zdobywania doświadczenia. Sąd Najwyższy w przytaczanym

Komentarz, red. Szwaja, s. 457 n.; Michałak, *Ochrona*, s. 177 n.

³² Sołtys iński, Gogulski, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*. Komentarz, red. Szwaja, s. 453 oraz przytoczona tam literatura.

³³ Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (dalej cyt. KP), tekst jedn. Dz. U. z 1998 r., nr 21, poz. 94 ze zm.

³⁴ Zgora, *Komentarz do art. 100 Kodeksu pracy*, [w:] *Kodeks pracy. Komentarz*, red. K. W. Baran, Warszawa: Wolters Kluwer Polska 2012, System Informacji Prawnej Lex; Sołtys iński, Gogulski, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*. Komentarz, red. Szwaja, s. 482.

³⁵ Tkuczyński, *Nieuczciwa konkurencja jako kategoria prawa pracy*, „Przegląd Sądowy” 1994, nr 1, s. 22.

³⁶ Mersdorf, M. Raczkowski, *Odpowiedzialność za pracowniczy czyn nieuczciwej konkurencji*, „Praca i Zabezpieczenia Społeczne” 2005, nr 1, s. 9.

wyżej wyroku z 3 października 2000 r. opowiedział się za zawężeniem przedmiotu ochrony w celu zapobiegania nadmiernemu przywiązywaniu pracownika do jednego pracodawcy³⁷.

UZNK zawiera w art. 3 ust. 2 otwarty katalog czynów nieuczciwej konkurencji, w ust. 1 tegoż artykułu zdefiniowanych jako działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Choć katalog ma charakter otwarty, na co wskazuje zastosowane przed nim „w szczególności”, te czyny nieuczciwej konkurencji, które znalazły się w nim *expressis verbis*, znalazły rozwinięcie w przepisach art. 5-17d UZNK. Naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, stanowiące czyn nieuczciwej konkurencji – zgodnie z art. 11 ust. 1 UZNK, może nastąpić przez przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli czyny te zagrażają lub naruszają interes przedsiębiorcy. Poza samą czynnością, polegającą na przekazaniu, ujawnieniu, wykorzystaniu lub bezprawnym nabyciu, konieczne jest zatem również wymierzenie tych czynów w interes przedsiębiorcy.

Przez przekazanie rozumie się podjęcie działań, które mają na celu udostępnienie informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa osobie nieuprawnionej, nie naruszając jednocześnie stanu poufności, ujawnienie uznaje się za równoznaczne z rozpowszechnieniem danej informacji, wykorzystanie natomiast interpretuje się jako użycie informacji we własnym przedsiębior-

³⁷ W przypadku pracowników kwestią problematyczną pozostaje zagadnienie utworów pracowniczych, uregulowanych w art. 12 prawa autorskiego (Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych – dalej cyt. PAiPP, tekst jedn. Dz. U. z 2006 r., nr 90 poz. 631 ze zm.). Autorskie prawa majątkowe przysługują pracodawcy, podczas gdy prawa osobiste pozostają przy pracowniku i faktycznym twórcy utworu. Z jednej strony, zgodnie z art. 16 PAiPP, do pracownika należy zatem decyzja o pierwszym udostępnieniu utworu publiczności, z drugiej zaś strony można sobie wyobrazić sytuację, w której treść nieujawnionego utworu będzie jednocześnie stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 UZNK. Prowadzić to może do sytuacji na swój sposób schizofrenicznej, w której będąc dysponentem danego prawa, pracownik nie będzie jednocześnie mógł go zrealizować, związany treścią art. 11 ust. 2 UZNK. O ile zasadniczo przyjmuje się, że decyzja pracownika o przekazaniu utworu pracodawcy jest równoznaczna ze zgodą na opublikowanie go (por. *Komentarz do art. 16 PAiPP*, [w:] *Prawo autorskie i prawa pokrewne. Komentarz*, red. J. Barta, R. Markiewicz, System Informacji Prawnej Lex, Warszawa 2011), o tyle nie da się tego utożsamić z podjęciem decyzji o publikacji. Możliwość wpłynięcia na nią powstaje dopiero po dwóch latach bezczynności pracodawcy, zgodnie z art. 12 ust. 2 PAiPP, najpierw przez wyznaczenie ostatecznego terminu rozpowszechnienia utworu, a po jego bezskutecznym upływie – przez powrót praw majątkowych do twórcy.

stwie dla uzyskania zysku³⁸. Jako wykorzystanie należy również traktować zamieszczenie informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa w prasie lub publikacji książkowej, sprowadza się ono bowiem do bezprawnego skorzystania z tejże informacji, co jest tożsame z wykorzystaniem w rozumieniu art. 11 ust. 4 UZNK³⁹.

Nabycie od osoby nieuprawnionej informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi naruszenie prawa podmiotowego do tajemnicy przedsiębiorstwa w każdej sytuacji, poza wymienioną w art. 11 ust. 3 UZNK, zgodnie z którym nie jest nim odpłatne nabycie przez osobę działającą w dobrej wierze. Jednocześnie przepis ten pozwala na zobowiązanie takiego nabywcy przez sąd do zapłacenia wynagrodzenia za korzystanie z nabytej informacji, choć nie dłużej niż do ustania stanu tajemnicy.

Tajemnica przedsiębiorstwa, pomijając zawierający klauzulę generalną art. 3 UZNK i stanowiący jego rozwinięcie art. 11, chroniona może być także na gruncie innych przepisów tejże ustawy. W szczególności jest to art. 12 ust. 1 UZNK, dotyczący czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na nakłanianiu osoby świadczącej na rzecz przedsiębiorcy pracę, na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego, do niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych albo innych obowiązków umownych, w celu przysporzenia korzyści sobie lub osobom trzecim albo szkodenia przedsiębiorcy. Jak wspomniano powyżej, pracownik ma obowiązek zachowywać w tajemnicy informacje o żywotnym znaczeniu dla pracodawcy, co wynika z art. 100 § 2 pkt 4 KP. Artykuł 12 ust. 1 UZNK dotyczy nie tylko osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, ale także na podstawie umów cywilnoprawnych. W związku z tym ewentualne objęcie tajemnicy przedsiębiorstwa ochroną na podstawie omawianego przepisu wymaga najpierw ustalenia, czy z umowy cywilnoprawnej, na mocy której dana osoba świadczy pracę, wynika obowiązek poufności, nie można bowiem mówić o objęciu jej obowiązkiem wynikającym z normy art. 100 § 2 pkt 4 KP. Warunkiem popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji opisanego w art. 12 ust. 1 UZNK jest samo namawianie do działania niezgodnego z obowiązkami, jeżeli więc okaże się ono skuteczne, dojdzie do naruszenia art. 11 UZNK⁴⁰.

³⁸ N o w i ń s k a, du V a l l, dz. cyt., s. 144; M i c h a l a k, *Ochrona*, s. 192 n.

³⁹ M. M o z g a w a, *Zwalczanie nieuczciwej konkurencji środkami prawa karnego*, Gdańsk: Info Trade 1997, s. 40.

⁴⁰ M i c h a l a k, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Zdyb, Sieradzka, s. 332 n.

Jak wynika bezpośrednio z treści przepisu, przesłanką zastosowania art. 12 UZNK jest działanie w celu przysporzenia sobie lub osobom trzecim korzyści lub wyrządzenia szkody przedsiębiorcy, który ma prawo do danej tajemnicy przedsiębiorstwa. Artykuł 12 ust. 2 UZNK jest o tyle relewantny dla ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, że w opisie uregulowanego w nim czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na nakłanianiu klientów przedsiębiorcy lub innych osób do rozwiązania z nim umowy albo niewykonania lub nienależytego wykonania umowy w celu przysporzenia korzyści sobie lub osobom trzecim albo szkodenia przedsiębiorcy, znalazł się zapis dotyczący „innych osób”. Osoby te, pozostając w relacjach kontraktowych, mogą uzyskać, na przykład w toku współpracy gospodarczej, dostęp do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa⁴¹. Znaczenie dla zastosowania art. 12 ust. 2 UZNK ma zatem fakt, czy na gruncie zawartej między stronami umowy wymagane jest nieujawnianie tajemnic przedsiębiorstwa, o których kontrahent mógłby się dowiedzieć w trakcie trwania kooperacji.

Dodatkową ochronę na gruncie UZNK zapewnia tajemnicy art. 15a tejże ustawy, który za czyn nieuczciwej konkurencji uznaje przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną przez osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą, osobę fizyczną działającą na rzecz przedsiębiorcy w ramach uprawnienia do jego reprezentowania albo podejmowania w jego imieniu decyzji lub wykonywania nad nim kontroli, lub też działającą na rzecz przedsiębiorcy za zgodą takiej osoby. W art. 15a UZNK nie opisano dokładnych znamion przekupstwa, zamiast tego odwołano się to art. 229 Kodeksu karnego⁴². Opisane w nim przestępstwo polega na udzieleniu albo obietnicy udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej osobie pełniącej funkcję publiczną w związku z pełnieniem tej funkcji. Dla ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa szczególne znaczenie ma art. 229 § 3 Kodeksu karnego, który zawiera formę kwalifikowaną przestępstwa przekupstwa, polegającą na dokonywaniu go w celu nakłonienia osoby pełniącej funkcję publiczną do naruszenia przepisów prawa lub za naruszenie przepisów prawa⁴³.

W sytuacji, w której doszło do popełnienia jednego z czynów nieuczciwej konkurencji uregulowanych w art. 3 i art. 5-17d UZNK, stosuje się odpo-

⁴¹ Tamże, s. 333.

⁴² Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, Dz. U. z 1997 r., nr 88, poz. 553 ze zm.

⁴³ M i c h a l a k, *Ochrona*, s. 210.

wiednio przepisy zawarte w rozdziałach 3 (odpowiedzialność cywilna) i 4 (odpowiedzialność karna) ustawy.

Prawo karne znajduje zastosowanie na gruncie przepisów rozdziału 4 UZNK, z których w przypadku naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa największe znaczenie ma art. 23 UZNK. Kryminalizuje on ujawnienie lub wykorzystanie cudzej tajemnicy przedsiębiorstwa wbrew ciężącemu na sprawcy obowiązkowi, przy czym jedną z przesłanek popełnienia przestępstwa jest wyrządzenie przedsiębiorcy, którego tajemnicę się narusza, poważnej szkody, co jest zrozumiałe, biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotem ochrony jest w tym przypadku interes przedsiębiorcy⁴⁴. Przestępstwem jest również ujawnienie lub wykorzystanie we własnej działalności bezprawnie uzyskanej informacji, stanowiącej cudzą tajemnicę przedsiębiorstwa. O ile pierwsze z opisanych przestępstw ma charakter indywidualny i może zostać popełnione tylko przez osobę, która objęta jest obowiązkiem zachowania danej informacji w tajemnicy, o tyle drugie ma charakter powszechny i może go dokonać zarówno pracownik, jak i osoba niezatrudniona⁴⁵.

4. ROSZCZENIA Z UZNK JAKO SPOSÓB OCHRONY PRZED NARUSZANIEM TAJEMNICY PRZEDSIĘBIORSTWA

Charakterystycznym dla UZNK instrumentem zwalczania nieuczciwej konkurencji są uwzględnione w niej roszczenia, jakich w postępowaniu cywilnym dochodzić może przedsiębiorca, którego interes został naruszony przez popełnienie czynu nieuczciwej konkurencji. Katalog ten nie ma charakteru zamkniętego, nie wyklucza podnoszenia innych relewantnych roszczeń w sprawach o czyny nieuczciwej konkurencji, co w szczególności sposób odnosi się do Prawa własności przemysłowej⁴⁶.

Roszczenia zawarte w ust. 1 art. 18 UZNK mają charakter *leges speciales* w stosunku do odpowiednich przepisów KC, przy czym w sprawach nieuregulowanych oraz w sprawach, w których ustawodawca zastosował wyraźne ode-

⁴⁴ M o z g a w a, dz. cyt., s. 39.

⁴⁵ Tamże, s. 41 n.

⁴⁶ Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, tekst jedn. Dz. U. z 2003 r., nr 119, poz. 1117 ze zm.; wyrok SN V CSK 109/08 z 23 października 2008 r., System Informacji Prawnej LEX, nr 479328; R. S k u b i s z, J. D u d z i k, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Szwaja, s. 845.

słanie (co ma miejsce w przypadku roszczenia odszkodowawczego oraz roszczenia o wydanie bezpodstawnie uzyskanych korzyści), KC stosuje się odpowiednio⁴⁷. Zgodnie z aktualną linią orzecniczą SN, omawiane roszczenia mają charakter majątkowy, co ma znaczenie w szczególności przy określaniu wysokości opłaty sądowej od pozwu, zależącej od wartości przedmiotu sporu⁴⁸.

Katalog z art. 18 ust. 1 UZNK obejmuje roszczenia o zaniechanie niedozwolonych działań, usunięcie skutków niedozwolonych działań, złożenie jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie, naprawienie szkody na zasadach ogólnych, wydanie bezpodstawnie uzyskanych korzyści na zasadach ogólnych oraz zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury i ochroną dziedzictwa narodowego, jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji był zawiniony. Przedawnienie roszczeń z tytułu popełnienia czynów nieuczciwej konkurencji, w tym naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa, następuje po trzech latach, który to termin nie może być zmieniany w drodze czynności prawnych, co wynika z faktu, że do kwestii związanych z przedawnieniem roszczeń przysługujących z tytułu popełnienia czynów nieuczciwej konkurencji stosuje się na zasadzie *lex generalis* przepisy dotyczące przedawnienia zawarte w części ogólnej kodeksu cywilnego⁴⁹.

Wysunięcie wyżej wymienionych roszczeń może mieć miejsce, jeżeli zostaną łącznie spełnione przesłanki zastosowania UZNK – to jest kiedy przeciwko przedsiębiorcy definiowanemu według art. 2 UZNK popełniony zostanie czyn nieuczciwej konkurencji. Jak już wspomniano, w przypadku tajemnicy przedsiębiorstwa sprawcą może być każda osoba fizyczna lub prawna⁵⁰.

⁴⁷ Tamże, s. 849.

⁴⁸ Tamże, s. 848; por. także E. Nowińska, M. du Vall, *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, Warszawa: Lexis Nexis 2010, s. 362.

⁴⁹ J. Rasięz, [w:] *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, red. Zdyb, Sieradzka, s. 807.

⁵⁰ E. Wojszko-Głuszko, *Tajemnica przedsiębiorstwa i jej cywilnoprawna ochrona na podstawie przepisów prawa o nieuczciwej konkurencji*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace z Prawa Własności Intelektualnej” 2005, z. 89, s. 33 n.

5. PODSUMOWANIE

Ochrona różnego rodzaju tajemnic, z którą można się spotkać na gruncie poszczególnych gałęzi prawa, może służyć różnym celom – może to być interes przedsiębiorstwa, prawa i wolności jednostki, a także bezpieczeństwo państwowe. Decydując się objąć jakąś informację ustawową ochroną, legislator zawsze musi liczyć się z koniecznością takiego obwarowania danej regulacji, które nie prowadziłyby do nadużyć, z czego wynika na przykład fakt, że odmawia się ochrony przysługującej tajemnicy przedsiębiorstwa danym, które mają charakter sprzeczny z prawem i zasadami współżycia społecznego.

Choć przy stosowaniu UZNK konieczne jest odwoływanie się do przepisów innych ustaw, w jej ramach stworzono spójny system ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, obejmujący zarówno prawo cywilne, jak i karne. Ochrona ta nie jest absolutna, znane są bowiem sytuacje, w których konieczne jest wyjawienie tajemnicy przedsiębiorstwa organom państwowym, pozwala ona jednak ostrożnemu przedsiębiorcy na ochronę należącego do niego, poufnego *know-how* w zakresie, w jakim nie chce on się decydować na wykorzystanie ochrony patentowej.

Wśród wniosków *de lege ferenda* nasuwających się w trakcie analizy przepisów UZNK dotyczących tajemnicy przedsiębiorstwa warto zwrócić uwagę na kwestię możliwości objęcia przewidzianym w art. 18 UZNK roszczeniem zaniechania niedozwolonych działań także tych podejmowanych w celu – choć jeszcze przed – popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji. Wydaje się to szczególnie celowe, biorąc pod uwagę fakt, że treść art. 18 ust. 1 UZNK wskazuje na dążenie do roztoczenia na gruncie UZNK jak najpełniejszej ochrony.

BIBLIOGRAFIA

- B o g d a l s k i P.: Tajemnica przedsiębiorstwa – zagadnienia konstrukcyjne, „Monitor Prawniczy” 1997, nr 6, s. 228.
- F r ą c k o w i a k J.: Osoby prawne, [w:] System prawa prywatnego, t. 1: Prawo cywilne – część ogólna, red. M. Safjan, Warszawa: C.H. Beck 2007.

- G e r s d o r f M., R a c z k o w s k i M.: Odpowiedzialność za pracowniczy czyn nieuczciwej konkurencji, „Praca i Zabezpieczenia Społeczne” 2005, nr 1.
- G ó r a l Z.: Komentarz do art. 100 Kodeksu pracy, [w:] Kodeks pracy. Komentarz, red. K. W. Baran, System Informacji Prawnej Lex, Warszawa: Wolters Kluwer Polska 2012.
- Komentarz do art. 16, [w:] Prawo autorskie i prawa pokrewne. Komentarz, red. J. Barta, R. Markiewicz, System informacji prawnej Lex, Warszawa 2011.
- K u c z y ń s k i T.: Nieuczciwa konkurencja jako kategoria prawa pracy, „Przegląd Sądowy” 1994, nr 1.
- M i c h a l a k A.: Deliktowa i kontraktowa ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa – zagadnienia materialnoprawne (cz. I), „Prawo Spółek” 2003, nr 11.
- M i c h a l a k A.: Ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa. Zagadnienia cywilnoprawne, Kraków: Zakamycze 2006.
- M i c h a l a k A.: [w:] Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, red. M. Zdyb, M. Sieradzka, Warszawa: Wolters Kluwer 2011.
- M o z g a w a M.: Zwalczanie nieuczciwej konkurencji środkami prawa karnego, Gdańsk: Info Trade 1997.
- N o w i ń s k a E., d u V a l l M.: Komentarz do ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, Warszawa: Lexis Nexis 2008.
- N o w i ń s k a E., d u V a l l M.: Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, Warszawa: Lexis Nexis 2010.
- P r o m i ń s k a U.: Wprowadzenie do prawa własności przemysłowej, [w:] Prawo własności przemysłowej, red. U. Promińska, Warszawa: Difin 2004.
- R a d w a ń s k i Z.: Prawo cywilne – część ogólna, Warszawa: C. H. Beck 2007.
- R a s i e w i c z J.: [w:] Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, red. M. Zdyb, M. Sieradzka, Warszawa: Wolters Kluwer 2011.
- S k u b i s z R., D u d z i k J.: [w:] Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, red. J. Szwaja, Warszawa: C. H. Beck 2013.
- S ó ł t y s i ń s k i S., G o g u l s k i S.: [w:] Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, red. J. Szwaja, Warszawa: C. H. Beck 2013.
- T r a p l e E.: Ochrona informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa w ZNKU a ochrona tajemnic ujawnionych w trakcie negocjacji, „Monitor Prawniczy” 2003, nr 21, dodatek.
- W o j c i e s z k o - G ł u s z k o E.: Ochrona prawna know-how w prawie polskim na tle prawnoporównawczym, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace z Wnalezczości i Ochrony Własności Intelektualnej” 2002, z. 81.
- W o j c i e s z k o - G ł u s z k o E.: Tajemnica przedsiębiorstwa i jej cywilnoprawna ochrona na podstawie przepisów prawa o nieuczciwej konkurencji, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace z Prawa Własności Intelektualnej” 2005, z. 89.
- Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej podpisane w Marrakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r., Dz. U. z 1996 r., nr 32, poz. 143, załącznik.

- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, Dz. U. z 1964 r., nr 16, poz. 93 ze zm.
- Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, tekst jedn. Dz. U. z 1998 r., nr 21, poz. 94 ze zm.
- Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z dnia 16 kwietnia 1993 r., tekst jedn. Dz. U. z 2003 r., nr 153, poz. 1503 ze zm.
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, tekst jedn., Dz. U. z 2006 r., nr 90 poz. 631 ze zm.
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, Dz. U. z 1997 r., nr 88, poz. 553 ze zm.
- Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, tekst jedn., Dz. U. z 2003 r., nr 119, poz. 1117 ze zm.
- Ustawa z dnia 5 lipca 2002 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, Dz. U. z 2002 r., nr 126, poz. 1071.
- Wyrok Sądu Najwyższego z 3 października 2000 r., I CKN 304/00, System Informacji Prawnej Lex, nr 45342.
- Wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2007 r., V CSK 444/06, System Informacji Prawnej Lex, nr 449836.
- Wyrok SN V CSK 109/08 z 23 października 2008 r., System Informacji Prawnej Lex, nr 479328.

TRADE SECRET.
PROTECTION UNDER POLISH ACT
ON COMBATING UNFAIR COMPETITION

S u m m a r y

The article describes the institution of trade secret, the matter of breaching a trade secret as an act of unfair competition, as well as the place that trade secret has in the system of law. The article is divided into parts, which concern, as follows: the concept of trade secret, the particular scope of protection granted to trade secrets by Polish Act on Combating Unfair Competition and, finally, possible claims contained in the Act which can be raised if a breach of trade secret occurs.

Słowa kluczowe: tajemnica przedsiębiorstwa, zwalczanie nieuczciwej konkurencji, czyn nieuczciwej konkurencji.

Key words: trade secret, combating unfair competition, act of unfair competition.